

FCI – Standard nr 99 / 13. 02. 2002 / D

WEIMARI LINNUKOER

(WEIMARANER)

PÄRITOLU: Saksamaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

27. 02. 1990.

KASUTUS: Mitmekülgne jahikoeratõug (seisukoer).

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7

Seisukoerad.

Alarühm 1.1

Kontinentaalsed seisukoerad; kontinentaalsed linnukoerad.

Töökatssetega.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

Weimari linnukoera tekkelo kohta on liikvel arvukalt teooriaid. Kindel on vaid niipalju, et Weimaraner'it, kelles siis veel leidus hästi palju jäljekoera verd, peeti Weimari õukonnas juba 19. sajandi esimesel kolmandikul.

Sajandi keskpaigani, siis kuni meie puhasaretuse alguseni, oli aretus peaaegu eranditult ainult Kesk-Saksamaa, eelkõige Weimari ja Thüringi piirkonna üksnes kasutusomadustest juhinduvate ametijäägrite ja metsnike käes. Kui jäljekoerte päevad said loetud, ristati neid koeri ka kanakoertega ja aretati neid ristandeid edasi. Alates umbes 1890ndatest on tõugu aretatud plaanipäraselt ja peetud arvestust tõuraamatus. Lühikarvaliste weimarlaste kõrval esines juba sajandivahetusel, küll üsna üksikutena, ka pikakarvalist varianti. Weimarlastega on alates tõuraamatu sisseseadmisest tehtud vaid puhasaretust, mistõttu on tõug jäänud põhimõtteliselt vabaks võõraste tõugudega, eelkõige pointeriga, ristumisest. Seega on weimari linnukoer kindlalt üks vanematest saksa seisukoeratõugudest, keda on juba üle 100 aasta puhtalt aretatud.

ÜLDMULJE :

Keskmise suurusega kuni suur jahikoeratõug. Otstarbekas töötüüp, kaunikujuline, sooniline, tugeva lihastikuga. Nii isase- kui emasetüüp peab olema selgelt väljendunud.

OLULISED PROPORTSIOONID :

- Kerepikkuse suhe turjakõrgusesse on umbes 12 : 11.
- Pea pikkuseproportsioonid : ninatipust laubalõikeni on veidi pikem kui sealt kuklakühmuni.
- Esijäsemed : vahemaa küünarnukist kuni kämbaluudeni on ligikaudu sama suur kui vahemaa küünarnukist turjani.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Mitmekülgne, kergesti juhitud, tugeva iseloomuga ja kirglik jahikoeratõug süsteemikindla ning püsiva otsinguga, samas mitte ülemäära temperamentne. Ninatöö tase on märkimisväärne. Kiskja- ja ulukikindel; **samas ka valvas, kuid mitte agressiivne**. Sobib nii seisukoeraks kui veetöoks. Märkimisväärselt võimekas lastud saaklooma otsimisel.

PEA :

PEAPIIRKOND :

Kolju : Harmoneerub nii keha suuruse kui ka näokoljuga. Isastel laiem kui emastel, jääb siiski mõlemal juhul hästi proportsionaalseks nii koljuosa pikkuse ja laiuse kui ka pea kogupikkuse suhtes. Lauba keskosas on süvend. Kuklakühm on veidi kuni mõõdukalt esiletulev. Silmade all on hästi jälgitav sarnakaar.

Üleminek laubalt koonule : Laubalõige on äärmiselt mõõdukas.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Suur, alalõuast ettepoole ulatuv. Tume-
lihajas, tahapoole ühtlaselt halliks muutuv.

Koon : Pikk ja tugev, eriti isastel, profiilis mõjub peaaegu kandilisena. Kihvade ja kiskhammaste piirkond on ligikaudu ühetugevused. Koonuselg on sirge, sageli veidi kumerdunud, mingil juhul aga mitte nõgus.

Mokad : Mõõdukalt rippuvad; sarnaselt ka igemetega lihakarva. Väike vagu ülamoikkade vahel.

Lõuad / Hambad : Tugevad lõualuud. Täiskomplektne, korrapärane ja tugev hammastik. Lõikehambad on riivamisi puutes (kääritaoline hambumus).

Põsed : Lihaselised ja märgatavalt väljendunud. "Kuiv pea".

Silmad : Merevaigukarva, tumedast kuni heledani, intelligentse ilmega. Kutsikaeas taevasinised. Ümarad, veidi viltuse asetusega. Tihedalt liibuvate silmalaugudega.
Kõrvad : Laiad ja üsna pikad, umbes suunurgani ulatuvad. Kõrgele ja kitsalt kinnitunud, allosas ümardunud tipuga. Tähelepanelikkuse korral pöörduvad kergelt ettepoole, voltidega.

KAEL :

Suursuguse mõju ja hoiakuga, kaarduva ülajoonega. Lihaseline, peaaegu ümar, mitte liiga lühike, kuiv. Ölgade suunas tugevnedes liitub harmoonilise üleminekuga seljajoonel ning rinnal kerega.

KERE :

Ülajoon : Kaunilt kumerdunud kaelajoonest alates üle hästi arenenud turja harmooniliselt suhteliselt pikaks ja tugevaks seljaks suunduv.

Turi : Hästi märgatav.

Selg : Tugev ja liheline, ilma nõgususega. Tahapoole suundudes ei kerki. Veidi pikenenud seljaosa on tõuline eripära, mitte viga.

Laudjas : Pikad ja mõõdukalt kaldus asetsevad kintsud.

Rindkere : Tugev kuid mitte ülemäära lai; piisava sügavusega – ulatudes peaaegu küünarnukkideni – ja piisava pikkusega. Pikkade, hästi kaardunud kuid mitte tunnukujuliste roietega, hästi arenenud eesrind.

Alajoon ja kõht : Kergelt tõusev, samas kõht ei ole üles tõmmatud.

SABA :

Sabatüvi on veidi madalamal seljajoonega võrreldes kui teistel samalaadsetel koeratõugudel. Saba on tugev ja hea karvakattega. Rahulikus olekus on saba allapoole rippuv, tähelepanelikkuse korral ja töötades kerkib saba horisontaaljoonele või isegi kõrgemale.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Üldmulje : Jalad on "pikad", soonilised, sirged ja paralleelsed; mitte aga laia asetusega.

Õlad : Pikad ja kaldus. Hästi liibuvad. Tugevate lihasetga. Labaluu ja õlavarreluu vaheline liiges on hästi nurgitunud.

Õlavarred : Kaldus asetusega, piisava pikkusega ja tugevad.

Küünarnukid : Vabad ja sirge asetusega. Mitte sisse-ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred : Pikad, sirgete seisudega.

Randmeliigesed : Tugevad, pingul.

Kämblad : Soonilised, kergelt kaldus asetusega.

Esikäpad : Tugevad. Kehatelje suhtes otse-asetusega. Varbad on tihedalt kokku surutud ja kumerad. Pikemad keskmised varbad on tõuliseks eripäraks ja seepärast ei ole see viga. Küüned on hele- kuni tumehallid. Käpapidjandid on hästi pigmenteerunud, paksud.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Jalad on "pikad", soonilised, samas hästi lihaselised. Paralleelsete seisudega, mitte sisse- ega väljapoole pööratud.

Reied : Piisava pikkusega, tugevad ja hästi lihaselised.

Põlveliigesed : Tugevad ja pingul.

Sääred : Pikad, kõõlused on silmatorkavalt arenenud.

Kannaliigesed : Tugevad ja pingul.

Pöiad : Soonilised, peaaegu püstise asetusega.

Tagakäpad : Tugevad, kompaktsed ja ilma lisavarvasteta. Muus osas sarnased esikäppadega.

LIIKUMINE :

Liikumine on iga allüüri korral pika ulatusega ning sujuv. Nii taga- kui esijalad liiguvad paralleelselt. Galopihüpe on

pikk ja madal. Traavil jääb selg sirgeks. Küliskäik on ebasoovitav.

NAHK :

Tihke. Hästi, kuid mitte liiga tihedalt kehale liibunud.

KARVKATE:

KARV :

- Lühikarvaline : kattekarv on lühike (kuid pikem ja tihedam kui enamikul samasugustel koeratõugudel), tugev, hästi tihe ja siledalt liibuv. Alusvill puudub või on vaid väga mõõdukas.
- Pikakarvaline : pehme ja pikk kattekarv alusvillaga või ilma. Sile või kergelt laines. Kõrvade tüveosas on pikk ja laskuvalt üle servade ulatuv karv. Kõrvaotstes on lubatud ka sametine karv. Karva pikkus on külgedel 3 - 5 cm, kaela alaosas, rinnaesisel ja kõhu all tavaliselt mõnevõrra pikem. Head karvavimplid ja –püksid, mis on siiski altpoolt veidi vähema pikkusega. Saba on hea karvanarmastusega. Varvaste vahed on karvased. Peas on karvkate lühem. Kahekihilisele sarnane karvkate keskmise pikkusega, tiheda ja hästi liibuva kattekarvaga, tiheda alusvillaga ja mõõdukalt väljendunud narmastuse ning pükstega esineb tavaliselt segatud pärilikkusega koertel.

VÄRVUS :

Hõbe-, kitse- või hiirehall, nagu ka nende värvitoonide vahelised üleminekud. Pea ja kõrvad on sageli veidi heledamad. Valget on lubatud vaid väga vähesel määral rinnal ja varvastel. Tavaliselt on piki selja keskjoont rohkem või vähem märgatav tumedam vööt. Koerad, kellel esineb märgatavat punakaskollast “päikeses pleekinud” tooni, võivad saada kõige rohkem hinde “hea”. Pruunikas toon on juba tõsine viga.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Turjakõrgus : isased : 59 kuni 70 cm (ideaalmõõt: 62 - 67 cm),

emased : 57 kuni 65 cm (ideaalmõõt: 59 - 63 cm).

Kehakaal : isased : ca 30 kuni 40 kg,

emased : ca 25 kuni 35 kg.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud punktides tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- Olulised kõrvalekalded tõutüübist. Ebaseelge sugupooltüüp.
- Järsud kõrvalekalded suuruses ja proportsioonides.
- Näopiirkond : järsud kõrvalekalded, näiteks toored mokad, lühike või terav koon.
- Lõualuud ja hambad : rohkem kui kahe PM1 või M3 puudumine.
- Silmad : Lõdvad, eelkõige ühepoolsete lauvigadega silmalaud.
- Kõrvad : silmatorkavalt lühikesed või pikad, mitte pöörduvat.
- Lõtv kaelanahk (kaelalott). Suured kõrvalekalded kuju ja lihastikus.
- Selg : märgatavalt nõgus või kүүrus selg. Tagakõrge.
- Rinnakorv ja kõht : tünnikujuline rind, ebapiisava sügavuse või pikkusega rinnakorv. Ülesnõõrdunud kõht.
- Järsud seisuanomaaliad, näiteks puudulikud liigesenurgad, väljapööratud küünarnukid, lõdvad käpad.
- Tugev rangjalgsus või kooskandsus.
- Halb liikumine erinevates allüürides, kaasa arvatud ka üheaegne esi- ja tagasamm - küliskäik.
- Olulised vead, nagu väga õhuke või väga paks nahk.

- Standardis määratletud karvakattetuübi üleminekuvormid.
- Karvastiku puudumine kõhul või kõrvadel (nahkjad kõrvad). Ulatuslik villav karv lühikarvalisel variandil. Märkatavalt lokkiv või puudulik karv pikakarvalisel variandil.
- Kõrvalekalded halli toonidest, nagu kollakas või pruunikas varjund. Pruun toon.
- Järsud hälbed suuruses ja kehakaalus (näiteks rohkem kui 2 cm turjamõõdus).
- Muud järsud kehaehituse vead.
- Kerged käitumishälbed.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Täiesti ebatüüpilised, ennekõike raskepärased või jõuetud koerad.
- Täielik ebaproportsionaalsus.
- Täiesti ebatüüpiline, näiteks bulldogilaadne koljuosa.
- Näokolju : täiesti ebatüüpiline, näiteks nõgus koonuselg.
- Lõualuud ja hambad : ülehambumus, alahambumus, rohkemate hammaste puudumine.
- Silmad : entroopium, ektroopium.
- Kõrvad : täiesti ebatüüpilised, näiteks peast eemale hoiduvad kõrvad.
- Silmatorkavalt väljakujunenud kaelalott.
- Selg : tugevalt nõgus või küürus selg. Tugevalt tagakõrge.
- Rindkere, kõht : silmatorkavalt tünnikujuline rind või väärarenenud rind.
- Rahhiitilised või väärastunud jalad.
- Krooniline halvatus.
- Silmatorkavalt häiritud liikmine.
- Väärarendid või defektid nahal.
- Osaline või täielik karvutus.
-

- Kõik muud värvid peale halli. Silmatorkavalt pruun kõrbepleepimine. Valged värvimärgised peale rinna ja käppade.
- Silmatorkav üle- või alamõõdulisus.
- Muud väärarendid. Haigused, millede puhul võib olla pärilik taust, näiteks epilepsia.
- Käitumishälbed, näiteks pelglikkus või argus.

Arusaadavalt ei ole võimalik kokkuvõttes esitada kõiki esineda võivaid vigu ja käesoleval juhul esitatud vigu tuleb käsitleda vaid näidetena.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, marts 2006

heaks kiidetud EKL juhatuses 20.04.2006 protokoll nr 5